

Saját kínaiak

2011 november 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ki az a William Wray? Volt ilyen nev? angol földbirtokos, városi impresszionista fest? az Államok nyugati partjáról, de a legtöbben alighanem azt a William Wray-t ismerik, aki – már bocsánat – aranyköpéseket szed össze kötetekbe, mint egy Coelho. Jézustól, Tagorét?!, Buddhától, most meg éppen zen fejekt?!

Szögezzük le mindjárt, jól teszi. Annyi baj van már itt, hogy annyi baj legyen, elkél a segítség minden napra. Márpedig William Wray Zen – Gondolatok napról napra című kötete tényleg gyógyír, csukafejes a harmóniába, ami oly fájdalmasan hiányzik. Nézzünk például a zen buddhista mondások és történetek tárházából egyet, a november utolsó napjára rendeltet.

„Szembeállítani azt, amit kedvelsz azzal, amit nem kedvelsz – az elme betegsége. Amikor az Út mélységes jelentését nem értik meg, a lelki nyugalmat megzavarja, céltalanul.”

Bizony, barátaim, amikor már három órája várjátok nyolcvanhat éves édesanyátokkal a megadott időponttól a betegszállítót, hogy elvigyen benneteket a szemészetre, ahová másfél hónappal azelőtt kaptatok időpontot, és közben anyátok konkrétan megvakult, elkél egy ilyen mondat többszöri elolvasása, mielőtt vesén vágnátok valakit egy hordággal.

A zen üzenetét mindenképpen maguk a mondások tartalmazzák. A lényeg a megérzésen alapuló megértés. Spontaneitás, magától való és létező. A zen a buddhizmus egyik ága, indiai és kínai mesterek, japán szerzetesek rakták össze. Nyugati ember csak erköldik rajta, keletre érkezetteknek talán egyszerűbb a dolguk. Wray gyűjteménye mindenestre zsebbe való, állandó hordozásra csábít, hogy aztán egy alkalmas, döntő pillanatban elvegyük és együtt legyünk vele. Mert ugye: „Az északi ablak résein jeges fuvallat fűtyül be, a déli taven havas nád közt bújnak össze a vadlibák, odafenn csonkára csípte a Holdat a hideg, vacogó fellegek fenyegetik a fényt földet.” Ezerszámra szállhatnak alá a Buddhák erre a világra, hozzátenni vagy elvenni belőle nem tudnak semmit.

A legtöbb kínai úgy van a taoizmussal, mint a népmesékkel. Ugyanakkor létezik a taoizmusnak egy intézményesebb formája is, amit vallási taoizmusnak neveznek. A különböző iskolák közös jellemzője a képzett, mévelt papság, a kinyilatkoztatásokat tartalmazó, klasszikus kínai nyelven írott szent könyvek, az istenek és istenek hierarchikus panteonja, az összetett szertartásrendszer és a speciális eljárások. Meditáció, alkímia, mágia, valamint gyógyító és szellemet fejlesztő gyakorlatok. A rendszernek erős katonai vonulata is volt, és sok iskolájában a nők is meglehetősen fontos szerepet játszottak.

Mindezeket már Edward L. Shaughnessy Kína című könyvében tudom, ami szinte lehetetlen, ám letehetetlen vállalkozás. Kétszáznegyven oldalon bemutatni a nagy sárkányt akár száznál is lehetne, de ugye kinek van többre ideje. Kína tényleg felfoghatatlan és értelmezhetetlen, lehet félni tőle és ájultan rajongani érte, mindegy neki. A könyvvel viszont egy kicsit beljebb kerülünk. Nagyjából annyira, mint Ven Ji-to imádsága:

„Kérlek, mondd meg, kik azok a kínaiak?”

Mutasd meg, hogyan ápoljam emlékeim.

Mesélj e nép nagyságáról.

Halkan beszélj, ne kiabálj.”

William Wray: Zen – Gondolatok napról napra, Saxum Könyvkiadó, 2011.

Edward L. Shaughnessy: Kína, Saxum Könyvkiadó, 2011

mno.hu - Hegyi Zoltán

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
